

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Karolus VIII. qui deductam puellam Romanorum iugum, ubi Franciam pertransire constituit, detinuit: filium junxit, reginam vocavit: & ipse moriens sine prole, successori suo Ludouico pridem Aurelianensi duci, pridem sororio suo relicta coniugem habere fecit: monstruosa semper nuptijs infelicem fæminam, nulli prouenientem marito, nisi quem iure tenere non poterat. Ea nouissima stirps Britaniæ, nunc alterum sortita thalamo regem, hodie est regina Franciæ.

C A P V T   XXII.

Multa deinde multis seculis in Anglia sequuntur sunt bella: sèpè Galli incursum arunt, sèpius Picti & Scotti: sed Saxonibus gladio ius suum tuètibus, diuisi cœperunt esse gentium mansiones, ut Britones in sua patria manentes, qui iam ex magna parte Christi iugum suscepérant, in suis finibus consisterent: Saxones vero gentilitia fordentes fœditate, suis etiam se terminum insula capaci continerent: donec miserante Christo, & illi per instantiam beatissimi Papæ Gregorij, Euangelicum iugum suscipérant: cum ille, ut scribitur, Anglorum Saxonum fortè pueros ex Britania captos Romæ cernere venales. Quæ res indicio est, Romanos in Gallijs duci, non destitisse ab infestatione Britaniæ, in qua captos Anglorum Saxonum filios Romæ venundarent. Hanc ergo gentis Saxonum in Britaniam, quam de suo dixere nomine Angliam, transiunctionem, in præclaris gentis facimis numerantes, hoc loco amputabimus: relinquentes quæ illic gesta sunt annalibus Anglicorum: quos, ut alio, habent expeditissimos. Quid autem inuitati in præuinciam, sedes acceperant, sed perfidia usi, arma veterant in socios, non laudo perfidiam: nec excuso in sociam nationem violentiam: sed pro illorum ingenio tem-

porum,

porum, magnificum erat in aliena prouincia sedes tueri:
quod fecere Fraci in Gallis, Gothi in Hispanijs, & item
Saxones in Britania: & ipsi rerum domini Romani, quid
aliud fecere in orbe Romano, magnū regibus beneficium
præstantes, si illos regio nomine dignarentur: non abri-
pientes quod non poterant adimere, & beneficium de eo
facientes, quod per vim armorum non inuasere: ubi non
tam sèpè voluntas defuit, quam facultas. Sed hæc inte-
rim: in Saxoniam reuertamur.

CAPVT XXIII.

Saxones igitur qui, alijs in Britaniā migratibus, do-
mi sederat, interea nō omnino quieta tēpora habuē-
re: inuitante Aetio Romano patritio, cùm Hunorū bel-
lū immineret, nō difficilē paruerunt: Nam armatis copijs
non paucis, tāto exercitui deesse non sunt pauci. Tanti au-
tem tum conuenere diuersarum nationū, & tam magni
exercitus, quantos in Europam nunq̄ conuenisse in sub-
iectis Tolosa campis constabat: Catalaunicos tunc voca-
bant: cum Romanis, quorum dux Aetius, vir militari di-
sciplina eruditissimus, & visigotha, quoru rex Theoderi-
cus cum filio Thurisimundo: Burgūdiones hac parte sta-
bant. Franci iam recens ex Germania Rhenum trans-
gressi in Gallias, quorum rex Merouaeus, qui Clodioni pa-
tri successit. Saxones genus hominum ea tempestate Ro-
manis incomptū: Nam quid rerum cum illis habuerit
Drusus Nero Augusti priuignus, iam in obliuione transi-
erat: magis verò quid cum Cimbris, quibus tum Teuto-
nes Saxones iunxerē arma: Lutetiani quoq; Parisiēses,
in quem locum Franci non longē pōst regni sedē consti-
tuerūt, hac acie militauere Romanis. Ab Hunorū autem
parte stabat cū gente tū validissima, & multarū victrice
nationū, Gepidae, Ostrogothi, tres fratres & quē reges: in
D 2 quibus